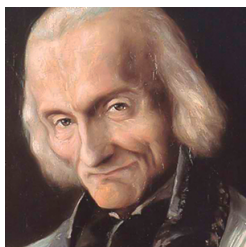

Sv. Ján Vianney

storočí (1786 – 1859).

Komentár prof. Plinia:

O sv. Jánovi Vianneym sa vždy dá niečo povedať, pretože to bol jeden z najväčších svätých 19. storočia. Jeho život má toľko rozličných stránok, že si z toho človek môže vždy vziať nové ponaučenie.

V prvých desaťročiach 19. storočia bol chudobným seminaristom. Nielenže bol chudobný, ale mal aj malé nadanie na štúdium, pozoruhodne malé. Musel vynaložiť mimoriadne úsilie, aby sa udržal v seminári a dvakrát neúspešne absolvoval skúšky potrebné k vysviacke. Jeho intelektuálna nedostatočnosť vyvolávala obavy, či dokáže plniť povinnosti kňazského povolania. Nakoniec, vo veku 30 rokov, štúdium len tak tak zvládol a bol vysvätený.

Biskup poslal tohto neperspektívneho kňaza do malej dediny na juhu Francúzska, do dediny Ars. Tam začal žiť svoj kňazský život, ktorého žiara prenikala do celej Európy a odtiaľ do celého sveta. V roku 1925 ho Pius XI. svätorečil a vyhlásil ho za patróna farárov.

Čím sa tento svätý vyznamenal? Aj keď nemal žiadne prirodzené kvality, aby sa z neho stal výnimočný kňaz, stal sa veľkolepým kňazom, mimoriadnym apoštolom, spovedníkom s neobvyklou schopnosťou rozlišovať a kazateľom, s obrovským vplyvom na duše.

Kde bol dôvod takej efektívnosti? Sv. Terézia z Lisieux hovorila: „Láske nie je nič nemožné.“ To znamená, že ten, kto naozaj miluje Boha, nášho Pána a Pannu Máriu, dostane od Božskej Prozreteľnosti všetko, čo treba na to, aby robil to, k čomu je povoláný. To perfektne vystihuje sv. Jána Vianneyho. Pozrime sa napríklad na jeho kázne. Bol to mimoriadny kazateľ. Pripravoval svoje kázne čo najlepšie a potom sa ich učil. Neboli to vyšperkované kázne o subtílnych teologických problémoch; boli to obyčajné katechetické pokyny pre obyčajný ľud. Ale keď kázal, hovoril s takým presvedčením, s takou veľkou láskou k Bohu, so slovami tak pozhnanými, že milosti plynúce z tých kázní sa dotýkali všetkých, ktorí ich počúvali.

Ešte som nespomínal ďalšiu ťažkosť: mal slabý hlas a v tých šťastných časoch, keď neexistovali mikrofóny, ho zástupy, ktoré sa zhromaždili aby počúvali jeho kázanie a „zaplnili kostol v Arse a jeho okolie“, často len počuli len veľmi slabo. Napriek tomu, že ľudia na diaľku zachytili len niekoľko nesúvislých slov či viet, množstvo z nich sa obrátilo len na základe týchto útržkov. Iní ho vôbec nepočuli, ale obrátili sa, lebo ho videli.

Plinio Corrêa de Oliveira

9. augusta 2020 ✚ Svätec týždňa

Životopisné dáta:

Dnes je sviatok svätého farára z Arsu, spovedníka, orodovníka za posvätenie duchovenstva a vzor pre tých, ktorým bola zverená starostlivosť o duše. Žil v 19.

Dom Chautard vo svojej knihe *Duch všetkého apoštolátu* uvádza túto dôležitú skutočnosť. Istý bezbožný právnik prišiel do Arsu, aby zosmiešnil nevzdelaného farára. Ale vrátil sa obrátený. Ktosi sa ho opýtal: Čo si tam videl? Odpovedal: „*Videl som Boha v človeku.*“ To znamená, že v sv. Jánovi bol prítomný Boh. Dalo by sa povedať, že Boh bol s ním a v ňom. Považujem svedectvo toho bezbožného právnika „*videl som Boha v človeku*“ za jednu z najväčších pôct, ktoré môže človek dostať.

Požehnanie z jeho kázní a charizma jeho slov sa šírili ďaleko a z celej Európy sa začali konať púte do Arsu. To bol jeden z dôvodov nespočetných konverzií, ktoré uskutočnil sv. Ján Vianney.

Bol to mučeník spovednice. Tam trávil hodiny a hodiny, počúval spovede a dával rady. Neuvedomujeme si, aké obrovské pokánie znamená, tráviť dlhé hodiny počúvaním o hriechoch a zločinoch, ktoré iní ľudia spáchali. V spovedi sa riadil pokynom sv. Alfonza z Ligouri, aby sa neponáhľal, aby bol trpezlivý, aby každého kajúcnika bral, akoby bol jediný, ktorý sa chce vyspovedať a aby mu pomohol premôcť každý z jeho hriechov. Preto vyhlásil boj proti každému hriechu, trval na praktizovaní cnosti, radil ako sa dobre správať a často odmietal dať rozhrešenie. Áno, ak nevidel vážny úmysel sa polepšiť, tak tej osobe odmietol rozhrešenie.

Bol nepriateľom tanca. Ale uvedomte si, že tance tej doby sa značne líšili od dnešných nemorálnych a poburujúcich tancov. Mladé dámy boli úplne zahalené a mali sukne, ktoré siahali až k podlahe. Ak odsudzoval takéto tance, čo by povedal o našich? Jeho odsúdenie zašlo tak ďaleko, že odmietal dať rozhrešenie tým, ktorí nesľúbili, že prestanú chodiť tancovať. Mnoho ľudí preto chodilo do iných kostolov, aby tam dostali rozhrešenie. Keď sa to dozvedel, len poznamenal: „*Ak ich iní kňazi chcú poslať do Pekla, je to ich vec.*“

Tento mimoriadny svätý trávil všetok svoj čas v kostole: na kazateľnici, v spovednici a pri oltári. V noci, keď sa vrátil do svojho domu, tak si vôbec neužíval zaslúžený odpočinok, ale začínal sa pre neho nový boj, tentoraz proti diablu. Celé desaťročia viedol nočné zápasy s diablom, ktorého volal Grapin, v ktorých ho diabol fyzicky napádal a trápil ho ohlušujúcimi zvukmi a urážlivými slovami. Vždy v noc predtým, ako sa k nemu mal ísť spovedať človek obzvlášť hlboko uviaznutý v diablových pazúroch, mu diabol spôsobil oveľa silnejšie utrpenie. Raz dokonca zapálil jeho posteľ. Sv. Ján Vianney na to reagoval tak, že sprísnil svoje osobné pokánie, bičoval sa a modlil oveľa viac, len aby získal milosti a dosiahol potrebné obrátenia.

Je krásne, že Božská prozreteľnosť ho podporovala zázrakmi, aby ďalej umocnila jeho apoštolát. V skutočnosti vykonal veľa zázrakov, ale nepripisoval ich sebe. Vo svojom kostole postavil svätýňu sv. Filomény, panny a mučenicu, ktorú Pavol VI. odstránil zo zoznamu svätých. Svätý Ján Vianney nezmýšľal ako Pavol VI. a pripisoval všetky svoje zázraky práve sv. Filoméne.

Spomeniem iba jednu zaujímavú udalosť, ktorá odhaľuje jeho dar čítania v dušiach a „rozlišovania duchov“, ktorý mal. Túto skutočnosť spomína jeden z jeho kajúcnikov, mladá dáma, ktorá patrila medzi dcéry Márie (náboženské združenie). Spovedala sa u arského farára. Keď pokľakla, on začal rozprávať o udalostiach z jej minulosti.

– *Pamätáte si, že ste pri tej a tej príležitosti išli na ples?*

– *Áno pamätám si.*

- Pamätáte si, že v určitom okamihu do tanečnej sály vstúpil pekný mladý muž. Bol veľmi elegantný, vyzeral veľmi slušne a tancoval s niekoľkými mladými dámami?

- Áno.

- Pamätáte si, ako veľmi ste s ním túžili tancovať?

- Spomínam si na to.

- Spomínate si, aký smútok ste cítili, pretože Vás nepožiadali o tanec?

- Áno.

- Pamätáte si, že ste sa náhodou pozreli na jeho nohy a zazreli, akoby od nich vychádzalo zvláštne modré svetlo?

- Áno. Pamätám si.

Všetko, čo rozprával pochádzalo z jeho daru rozlišovania, pretože o jej minulosti samozrejme nevedel nič. Potom jej odhalil ohromujúcu pravdu:

- Ten mladý muž nebol nikto iný ako diabol, ktorý prijal túto podobu, aby pokúšal niekoľko mladých žien. Nedokázal sa k vám priblížiť, pretože ste chránená dcéra Márie a nosili ste zázračnú medailu.

Táto udalosť prináša bohaté poučenie. Vysvetľuje tiež pôvod jeho mimoriadnej slávy, ktorá sa šírila práve kvôli takýmto prípadom „pretože čítal v dušiach mnohých takýchto kajúcnikov, ktorí sa k nemu prišli vyspovedať“ z okolia malého Arsu do celého Francúzska, Európy a celého sveta..

O jeho živote by sa dalo povedať mnoho ďalších mimoriadnych vecí, ale nechávam si ich na inú príležitosť.

V týchto smutných a dekadentných pokoncilových časoch sa modlime k sv. Jánovi Vianneymu a prosme ho, aby uzdravil katolícky klérus, ktorého je patrónom. Požiadajme ho, aby nám dal potrebné rozlišovanie a silu vôle, aby sme sa zbavili liberalizmu a jeho liberálnych spôsobov.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-jan-vianney/>